ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 19ης Μαΐου 2009 *

Στην υπόθεση C-166/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Amtsgericht Büdingen (Γερμανία) με απόφαση της 10ης Απριλίου 2008, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Απριλίου 2008, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά

Guido Weber,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Ó Caoimh, πρόεδρο τμήματος, A. Arabadjiev και U. Lõhmus (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: R. Grass

κρίνοντας ότι πρέπει να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων (ΕΕ L 186, σ. 23).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του G. Weber, διαχειριστή της Routhier Weber GmbH (στο εξής: Routhier Weber), ο οποίος κατηγορήθηκε ότι διέθεσε στο εμπόριο τρόφιμο υπό παραπλανητική ονομασία.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

Ο έλεγχος των τροφίμων

3 Ο επίσημος έλεγχος των τροφίμων ρυθμιζόταν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005, από την οδηγία 89/397.

4 Κατά τη δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής:

«εκτιμώντας ότι, αν και δεν είναι σκόπιμο να αναγνωριστεί στις επιχειρήσεις το δικαίωμα να εναντιώνονται στους ελέγχους, θα πρέπει ωστόσο να διασφαλιστούν τα νόμιμα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα τήρησης του απόρρητου της παρασκευής και το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων».

5 Το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Ο έλεγχος διενεργείται:

α) σε τακτά διαστήματα,

β) και σε περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες ότι τα προϊόντα δεν πληρούν τις ισχύουσες διατάξεις.

2. Ο έλεγχος διενεργείται τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

3. Ο έλεγχος εκτείνεται σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της παρασκευής, της εισαγωγής στην κοινότητα, της επεξεργασίας, της αποθήκευσης, της μεταφοράς, της διανομής και της εμπορίας.

[…]»

6 Κατά το άρθρο 5 της οδηγίας 89/397:

«Ο έλεγχος συνίσταται σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες πράξεις, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 6 έως 9 και σε συνάρτηση με την προβλεπόμενη έρευνα:

1) επιθεώρηση,

2) δειγματοληψία και ανάλυση,

[…]».

7 Κατά το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής:

«1. Στην επιθεώρηση υποβάλλονται:

[…]

δ) τα τελικά προϊόντα

[…]

η) η επισήμανση και η παρουσίαση των τροφίμων

[…]».

8 Το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Είναι δυνατόν να λαμβάνονται δείγματα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ έως στ΄.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί για τους υποκείμενους σε έλεγχο το ευεργέτημα μιας ενδεχόμενης αντιπραγματογνωμοσύνης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εξουσιοδοτήσουν και άλλα εργαστήρια να ενεργούν αυτές τις αναλύσεις.»

9 Το άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«Όταν οι αρμόδιοι για τον έλεγχο υπάλληλοι διαπιστώνουν ή έχουν υποψίες για κάποια αντικανονικότητα, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα.»

10 Το άρθρο 12 της οδηγίας 89/397 ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που αφορά ο έλεγχος να απολαύουν του δικαιώματος να ασκούν ένδικα μέσα κατά των μέτρων που έχουν ληφθεί από την αρμόδια για τη διενέργεια του ελέγχου αρχή.

[…]»

Η ονομασία προέλευσης «φέτα»

11 Στο κοινοτικό δίκαιο, ο όρος «φέτα» προστατεύεται ως ονομασία προέλευσης. Καταχωρίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2002 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2002, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής όσον αφορά την ονομασία «φέτα» (ΕΕ L 277, σ. 10), στο μητρώο που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων

και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

12 Δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού 2081/92:

«1. Για να δικαιούται προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (ΠΟΠ) ή προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης (ΠΓΕ) ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο πρέπει να ανταποκρίνεται σε προδιαγραφές.

2. Οι προδιαγραφές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

[…]

β) την περιγραφή του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, που περιλαμβάνει, ενδεχομένως, τις πρώτες ύλες και τα κυριότερα φυσικά, χημικά, μικροβιολογικά ή/και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου

[…]».

Η εθνική νομοθεσία

13 Ο κώδικας περί τροφίμων, ειδών πρώτης ανάγκης και ζωοτροφών (Lebensmittel-Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch), ως ίσχυε στην υπόθεση της κύριας δίκης (στο εξής: LFGB), ορίζει, στο άρθρο του 11, με τίτλο «Διατάξεις περί προστασίας από την παραπλάνηση», τα εξής:

«1) Απαγορεύεται η εμπορία τροφίμων με παραπλανητική ονομασία, ή παραπλανητικές ενδείξεις ή παρουσίαση και η διαφήμιση τροφίμων, γενικώς ή συγκεκριμένως, με χρήση ανακριβών ή παραπλανητικών στοιχείων. Συντρέχει περίπτωση παραπλανήσεως όταν

1. χρησιμοποιούνται αναφορικά με ένα τρόφιμο ονομασίες, στοιχεία, συσκευασίες, παρουσιάσεις ή λοιπά στοιχεία περί των χαρακτηριστικών τους, ειδικότερα περί του είδους τους, των ιδιοτήτων τους, των συστατικών τους, της ποσότητάς τους, της δυνατότητας συντηρήσεώς τους, της καταγωγής τους, της προελεύσεως ή του τρόπου παραγωγής τους, ικανά να παραπλανήσουν

[….]».

14 Κατά το άρθρο 43 του LFGB, με τίτλο «Λήψη δειγμάτων»:

«1) Τα επιφορτισμένα με τον έλεγχο πρόσωπα και, σε περίπτωση επείγοντος, οι αστυνομικοί υπάλληλοι έχουν την εξουσία, έναντι σχετικής βεβαιώσεως, να ζητούν ή να λαμβάνουν δείγματα, κατ' επιλογήν τους, με σκοπό την εξέτασή τους. Υπό την επιφύλαξη ότι δεν ορίζεται άλλως σε κανονιστικές ρυθμίσεις θεσπισθείσες δυνάμει του νόμου αυτού, ένα μέρος του δείγματος ή, σε περίπτωση που το δείγμα δεν μπορεί να διαιρεθεί σε μέρη χωρίς αυτό να θέσει σε κίνδυνο την ομαλή διεξαγωγή της εξετάσεως, ένα δεύτερο δείγμα του ιδίου είδους και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, από την ίδια παρτίδα και από τα προϊόντα του ίδιου παραγωγού από τα οποία ελήφθη το πρώτο δείγμα, λαμβάνεται και αποθηκεύεται ο παραγωγός μπορεί να παραιτηθεί από τη δυνατότητά του να ζητήσει την αποθήκευση δευτέρου δείγματος.

2) Το αποθηκευόμενο δείγμα φυλάσσεται κλειστό ή σφραγίζεται με ευθύνη των αρμοδίων αρχών. Επί του δείγματος αυτού αναγράφεται η ημερομηνία λήψεως και η ημερομηνία μετά την παρέλευση της οποίας θεωρείται ότι δεν ισχύει πλέον η φύλαξη ή η σφράγιση.

3) Το πρόσωπο που ανέλαβε τη φύλαξη του δείγματος χωρίς να είναι ο παραγωγός του προϊόντος, οφείλει να αποθηκεύσει σε κατάλληλο χώρο και να συντηρήσει το δείγμα καθώς και να το θέτει, κατόπιν αιτήσεως του παραγωγού και με δαπάνες και κίνδυνο του παραγωγού στη διάθεση πραγματογνώμονος οριζόμενου από τον παραγωγό, ο οποίος έχει σχετική άδεια δυνάμει των διατάξεων της νομοθεσίας περί τροφίμων, προκειμένου αυτός να πραγματοποιήσει έλεγχο.

[…]»

15 Τα άρθρα 59 και 60 του LFGB προβλέπουν ποινικές κυρώσεις και διοικητικά πρόστιμα. Το άρθρο 59 του LFGB ορίζει τα εξής:

«1) Τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως έως δύο ετών ή με διοικητικό πρόστιμο όποιος

[…]

7. διαθέτει στο εμπόριο, κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, τρόφιμα με παραπλανητική ονομασία ή με παραπλανητικές ενδείξεις ή παρουσίαση ή τα διαφημίζει με παραπλανητική παρουσίαση ή παραπλανητικές δηλώσεις.

[…]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

16 Στις 2 Νοεμβρίου 2005, η Amt für Veterinärwesen und Lebensmittelüberwachung (υπηρεσία αρμόδια για κτηνιατρικά θέματα και τον έλεγχο των τροφίμων) της Vechta (Γερμανία) προέβη στη λήψη δείγματος τροφίμων από κατάστημα λιανικής πωλήσεως υπαγόμενο στην κατά τόπο αρμοδιότητά της. Στη συσκευασία του προϊόντος αναγραφόταν η ονομασία «Fresca d'Oro, Feta — original griechischer Schafskäse —

aus Schaf- und Ziegenmilch in Salzlake gereift» (Feta Fresca d'Oro — γνήσιο ελληνικό πρόβειο τυρί σε άλμη — από αιγοπρόβειο γάλα).

17 Το επίδικο στην κύρια δίκη προϊόν είχε εισαχθεί από την Ελλάδα στη Γερμανία από τον Routhier Weber. Κατέληξε εν συνεχεία στο οικείο κατάστημα μέσω δύο ενδιαμέσων, ήτοι της «ZHG Offenburg» και της «Zentrale Gronau».

18 Δυνάμει του άρθρου 1 της ελληνικής υπουργικής αποφάσεως αριθ. 313025, της 11ης Ιανουαρίου 1994, περί αναγνωρίσεως της Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) της φέτας, η ονομασία «φέτα» αναγνωρίζεται ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης του λευκού τυριού εντός άλμης το οποίο παράγεται παραδοσιακά στην Ελλάδα, και συγκεκριμένα στις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου περιοχές, από πρόβειο ή από αιγοπρόβειο γάλα.

19 Το Lebensmittelinstitut Braunschweig (εργαστήριο αναλύσεως των τροφίμων του Braunschweig), που υπάγεται στη Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (περιφερειακή υπηρεσία προστασίας των καταναλωτών και της ασφάλειας των τροφίμων της Κάτω Σαξονίας), προέβη σε ανάλυση του επίμαχου στην κύρια δίκη δείγματος και διαπίστωσε ότι το ποσοστό περιεκτικότητάς του σε αγελαδινό γάλα ήταν 21 % (? 2 %). Το όριο ανίχνευσης είναι 3 %. Κατόπιν αυτού, χαρακτήρισε την προαναφερθείσα ονομασία ως παραπλανητική, κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, σκέψη 1, του LFGB, και υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά.

20 Κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της επίμαχης στην κύρια δίκη δειγματοληψίας, τοποθετήθηκε ένα δεύτερο δείγμα στους καταψύκτες του καταστήματος στο οποίο πραγματοποιήθηκε η δειγματοληψία αυτή. Ούτε ο παραγωγός του επίμαχου στην κύρια δίκη προϊόντος ούτε η ZHG Offenburg ενημερώθηκαν για τη λήψη του δείγματος αυτού και την τοποθέτηση στον καταψύκτη δεύτερου δείγματος.

21 Ούτε η εταιρία Routhier Weber, που δεν αναφέρεται στην επισήμανση του επίμαχου στην κύρια δίκη προϊόντος, ενημερώθηκε σχετικά με τη λήψη του εν λόγω δείγματος ή την ύπαρξη δεύτερου δείγματος. Η εν λόγω εταιρία ενημερώθηκε για την ανάλυση του επίμαχου στην κύρια δίκη δείγματος στις 21 Μαρτίου 2006, δηλαδή τρεις περίπου μήνες μετά την εκπνοή της ημερομηνίας διατηρήσεως του εν λόγω προϊόντος. Κατά συνέπεια, ήταν πλέον αδύνατον να γίνει αντιπραγματογνωμοσύνη.

22 Στις 22 Δεκεμβρίου 2006, η Staatsanwaltschaft Gießen (εισαγγελική αρχή του Gießen) απήγγειλε κατηγορία κατά του G. Weber, διαχειριστή της Routhier Weber, για εμπορία τροφίμου με παραπλανητική ονομασία, κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του LFGB, και ζήτησε την κίνηση ποινικής διαδικασίας.

23 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν ο κατηγορούμενος, ο οποίος διέθεσε στο εμπόριο το επίμαχο στην κύρια δίκη προϊόν, μπορεί να θεωρηθεί υποκείμενος σε έλεγχο κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας 89/397, πράγμα που, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, θα συνεπαγόταν το δικαίωμά του να ζητήσει την ανάλυση του δεύτερου δείγματος, για να μπορέσει να διενεργήσει αντιπραγματογνωμοσύνη.

24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Amtsgericht Büdingen αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει, όσον αφορά την επιβολή ποινικών ή διοικητικών κυρώσεων, ο χρησιμοποιούμενος στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 89/397 […] όρος "υποκείμενοι σε έλεγχο" την έννοια ότι περιλαμβάνει όχι μόνο τον παραγωγό, αλλά και τον εμπορευόμενο το τρόφιμο, εφόσον αυτός είναι υπεύθυνος έναντι των αρμοδίων διωκτικών ή διοικητικών αρχών για την κατάσταση και την επισήμανση του τροφίμου;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

25 Κατά το άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η απάντηση σε ερώτημα που υποβάλλεται με αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία, το Δικαστήριο, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη παραπέμπουσα στη σχετική νομολογία.

26 Στην υπό κρίση υπόθεση πρέπει να γίνει εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

27 Με το ερώτημά του, το εθνικό δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/397 έχει την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται «υποκείμενος σε έλεγχο», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, μια εταιρία που εισήγαγε και διέθεσε στο εμπόριο ένα τρόφιμο και κατά του διαχειριστή της οποίας μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη ή να κινηθεί διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων λόγω της καταστάσεως ή της επισημάνσεως του εν λόγω τροφίμου.

28 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί εκ προοιμίου ότι από τη διατύπωση της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να παρέχει στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση δικαίωμα αντιπραγματογνωμοσύνης (απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, C-276/01, Steffensen, Συλλογή 2003, σ. I-3735, σκέψη 42).

29 Εν προκειμένω, από τις σκέψεις 21 και 22 της παρούσας διατάξεως προκύπτει, αφενός, ότι η εταιρία Routhier Weber δεν ενημερώθηκε για τη λήψη του επίμαχου στην κύρια

δίκη δείγματος ούτε για την ύπαρξη του δεύτερου δείγματος και, αφετέρου, ότι ο διαχειριστής της εταιρίας αυτής κατηγορήθηκε, κατόπιν των ως άνω μέτρων ελέγχου, για εμπορία τροφίμου με παραπλανητική ονομασία.

30 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η αντιπραγματογνωμοσύνη αποσκοπεί στη διαφύλαξη των νομίμων δικαιωμάτων των επιχειρηματιών και, ιδίως, του δικαιώματός τους να ασκούν ένδικα βοηθήματα κατά των μέτρων ασκήσεως του ελέγχου (προαναφερθείσα απόφαση Steffensen, σκέψη 48).

31 Επομένως, σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου κινήθηκε ποινική διαδικασία κατά προσώπου, υπό την ιδιότητά του ως διαχειριστή εταιρίας η οποία εισήγαγε ένα τρόφιμο, λόγω των αποτελεσμάτων των αναλύσεων δειγμάτων του προϊόντος αυτού τα οποία ελήφθησαν από έμπορο λιανικής πωλήσεως, η εν λόγω εταιρία πρέπει να θεωρηθεί «υποκείμενη σε έλεγχο», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/397 (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Steffensen, σκέψη 49).

32 Είναι αληθές ότι, αντίθετα προς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Steffensen, στην υπόθεση της κύριας δίκης πρόκειται για ποινική και όχι διοικητική διαδικασία και το ζήτημα δεν αφορά την άσκηση «ενδίκου βοηθήματος» ενώπιον δικαστηρίου, αλλά την απευθείας παραπομπή στον ποινικό δικαστήριο κατόπιν της κατηγορίας που απήγγειλε η εισαγγελική αρχή. Εντούτοις, ακόμη και αν το άρθρο 10 της οδηγίας 89/397 φαίνεται να αφορά καταρχάς μέτρα διοικητικής φύσεως, από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι τα κράτη μέλη ενεργούν επίσης στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής όταν επιβάλλουν την τήρηση της περί τροφίμων κανονιστικής ρυθμίσεως μέσω κατασταλτικών μέτρων, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή. Τα δικαιώματα άμυνας όμως, που υλοποιούνται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, έχουν όλως ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

33 Περαιτέρω, το γεγονός ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο εισαγωγέας δεν αναφέρεται στην επισήμανση του επίμαχου προϊόντος, δεν πρέπει να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος επί αντιπραγματογνωμοσύνης. Συγκεκριμένα, από τη διατύπωση του άρθρου 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/397 και από την περιεχόμενη

σε αυτό απαρίθμηση των διαφόρων σταδίων διενέργειας του ελέγχου, προκύπτει ότι τα διοικητικά ή/και κατασταλτικά μέτρα μπορούν να θίξουν μεγάλο αριθμό προσώπων, πολύ πέραν αυτών που αναγράφονται στην επισήμανση σύμφωνα με την κοινοτική ρύθμιση περί τροφίμων.

34 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/397 έχει την έννοια ότι μια εταιρία που εισήγαγε και κατόπιν διέθεσε στο εμπόριο ένα τρόφιμο και κατά του διαχειριστή της οποίας μπορεί, λόγω των αποτελεσμάτων των αναλύσεων δειγμάτων του προϊόντος αυτού τα οποία ελήφθησαν από εμπορικό κατάστημα λιανικής πωλήσεως, να ασκηθεί ποινική δίωξη ή να κινηθεί διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων λόγω της καταστάσεως ή της επισημάνσεως του εν λόγω τροφίμου πρέπει να θεωρηθεί «υποκείμενη σε έλεγχο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων, έχει την έννοια ότι μια εταιρία που εισήγαγε και κατόπιν διέθεσε στο εμπόριο ένα τρόφιμο και κατά του διαχειριστή της οποίας μπορεί, λόγω των αποτελεσμάτων των αναλύσεων δειγμάτων του προϊόντος αυτού τα οποία ελήφθησαν από εμπορικό κατάστημα λιανικής πωλήσεως, να ασκηθεί ποινική

δίωξη ή να κινηθεί διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων λόγω της καταστάσεως ή της επισημάνσεως του εν λόγω τροφίμου πρέπει να θεωρηθεί «υποκείμενη σε έλεγχο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(υπογραφές)